

CATHARINAPARKIET STANDAARDEISEN

2015 - 2021

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

© Copyright by NBvV, Alle rechten voorbehouden

Uitgave: September 2015

Revisie: Zomer 2021

INDEX.

INDEX.	2	3. DE KLEURVERERVING VAN DE CATHARINAPARKIET MUTATIES. 10	
VOORWOORD.	3	4. DE STANDAARD VAN DE CATHARINAPARKIET.....	11
VOORWOORD HERZIENING STANDAARD 2001.....	3	HET TEKENINGPATROON.	11
VOORWOORD HERZIENING STANDAARD 2011.....	4	GROEN SERIE:.....	12
STANDAARD 2015 + AANVULLING 2016.....	4	TURQUOISE-SERIE:.....	14
STANDAARD AANVULLING 2016 + 2018.....	4	SL INO SERIE:.....	16
STANDAARD 2016 /2018 + AANVULLING 2021.....	4	EF GRIJSVLEUGEL GROEN SERIE:.....	18
HET GESLACHT BOLBORHYNCHUS. DIKSNAPARKIETEN.....	5	EF GRIJSVLEUGEL TURQUOISE SERIE:.....	20
. ALGEMEEN.	5	EF GRIJSVLEUGEL INO EN EF GRIJSVLEUGEL INO TURQUOISE	22
DE CATHARINAPARKIET.....	5	DF GRIJSVLEUGEL GROEN SERIE:.....	24
DE CATHARINAPARKIET.....	6	DF GRIJSVLEUGEL TURQUOISE SERIE:.....	26
1. VEERSTRUCTUUR VAN DE CATHARINAPARKIET.....	6	MISTY GROEN – MISTY TURQUOISE:.....	28
2. DE MUTATIES BIJ DE CATHARINAPARKIET.....	6	BLAUWSERIE:.....	30
DE SL INO MUTATIE.....	6		
DE DONKERFACTOR.....	7		

VOORWOORD.

Toen in 1983 bij de kweek van de Catharinaparkieten, Bolborhynchus l. lineola een mutant ontstond, heeft niemand kunnen vermoeden, dat de kweek van deze vogels zo'n grote vlucht zou nemen.

Deze eerste mutant, destijds blauw genoemd, gaf het sein om veelvuldig met deze vogels te kweken. Mede hierdoor zijn er meer mutanten ontstaan en is er inmiddels een behoorlijk aantal kleurslagen te bewonderen.

Ook op de tentoonstellingen zien we niet alleen de wildvorm, maar komen we ook regelmatig deze kleurslagen tegen.

Dit is dan ook één van de redenen, dat de T.C. gemeend heeft een standaard te schrijven voor de twee soorten Catharinaparkieten.

Naast de nominaatvorm, Bolborhynchus l. lineola, welke als hoofdkleur groen heeft, kennen we de ondersoort Bolborhynchus l. tigrinus. Deze laatste is wat donkerder en egaler groen en wat kleiner van formaat.

Beide soorten zijn echter veelvuldig door elkaar gekweekt, waardoor de Bolborhynchus l. tigrinus nauwelijks meer te onderscheiden is van de nominaatvorm. Gesteld wordt, dat deze soort daardoor volledig gedomesticeerd genoemd mag worden.

In de standaard is gekozen voor de meest contrastrijke en grootste vogel.

Mede gelet hierop heeft de T.C. gemeend de Bolborhynchus l. tigrinus niet te erkennen en gaan we uit van de nominaatvorm.

Verder heeft vederonderzoek plaats gevonden, zodat de andere ontstane mutanten met zekerheid de juiste benaming gegeven kon worden.

De T.C. is dank verschuldigd aan een aantal kwekers van de Catharinaparkieten, hun ervaringen hebben bijgedragen aan de totstandkoming van deze standaard.

Deze standaard is mede tot stand gekomen in nauwe samenwerking met de Technische Commissie van de Parkieten Speciaal Club (P.S.C.). Voor deze inbreng willen wij genoemde T.C. langs deze weg bedanken.

Zoals elke standaard, zal ook deze standaard in de toekomst periodiek herzien moeten worden. Gelet op het feit, dat het systeem losbladig is, mag dit geen bezwaar zijn.

Tenslotte spreekt de T.C. de hoop uit, dat deze standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen in de kweek van de Catharinaparkieten.

Bergen op Zoom,
zomer 1995.

T.C. Tropische vogels en Parkieten.

VOORWOORD HERZIENING STANDAARD 2001.

Nu we in 2001 zijn aangeland is gebleken, dat deze standaard aan een herziening toe was. Niet zozeer om de beschrijving van de mutaties, maar meer om het feit, dat van twee verschillende kleurslagen werd uitgegaan, de wildvorm en de lichtgroene. Het vasthouden aan een wildvorm zal de verdere evaluatie van de Catharinaparkiet in de weg staan. Daarom is dan ook besloten om alleen nog maar uit te gaan van de lichtgroene Catharinaparkiet, de gekweekte vorm. Dit is ook het geval bij andere parkietachtigen.

Hoewel sommige kwekers melden, dat er duidelijk kleurverschil is waar te nemen in de kopbevedering tussen de man en de pop, gaat het bestuur van de KMV-TP er van uit, dat er teveel variatie in kleur is om dit verschil als geslachtsonderscheid aan te merken. Ook vogels die split zijn voor zeegroen kunnen blauw aan de kop laten zien. Daarom is in deze standaard de keuze gemaakt voor een zo egaal mogelijke vogel, ook op de kop. Vaak ligt de vleugeltekening van de pop dichter bij elkaar dan bij de man. Deze verschillen zijn echter niet groot genoeg om een aparte beschrijving van man en pop noodzakelijk te maken.

Een belangrijk verschil met de eerste standaard is de splitsing in de omschrijving van kleur en tekening. We hopen hiermee duidelijker te maken hoe met de betreffende rubrieken op het keurbriefje dient te worden omgegaan.

Verder is er meer nadruk gelegd op de juiste kleur van de zeegroene Catharinaparkiet. Als nieuwe mutatie is aandacht geschonken aan de cinnamon, die op de C.O.M.-show in 1996 te Zutphen voor het eerst werd geshowd. De in de vorige uitgave van de standaard beschreven blauwmutatie en de mutatiecombinaties daarmee zijn opgenomen onder de noemer "Nog te verwachten mutaties" omdat ze voor zover bekend op dit moment nog niet bestaan.

Tot slot is er een kleine toevoeging gedaan bij de keurtechnische aanwijzingen van de lutino Catharinaparkiet.

De herziening van deze standaard is tot stand gekomen door een werkgroep van enige keurmeesters waarvoor wij hen hartelijk dank zeggen. Om de laatste puntjes op de i te zetten is op 5 mei 2001 in Dinteloord door de werkgroep een voorlichtingsmiddag georganiseerd. Op de uitnodiging zijn ongeveer 60 liefhebbers en keurmeesters, ook van andere organisaties, ingegaan. De conclusies van die middag zijn in deze standaard verwerkt.

De vorige uitgave van de standaard Catharinaparkieten uit 1995 is hiermede komen te vervallen.

Bergen op Zoom, augustus 2001
De KMV-TP van de N.B.v.V.

[Terug naar index](#)

VOORWOORD HERZIENING STANDAARD 2011.

Inmiddels zijn we nu in 2009 aangeland en is gebleken, dat deze standaard opnieuw aan een herziening toe is. Dank zij de oprichting van de Catharina Parkieten Studiegroep in 2001, heeft de ontwikkeling van de Catharinaparkiet een nog grotere vlucht gekregen, dan voorheen.

Mede door deze Catharinaparkieten liefhebbers is niet alleen de kwaliteit van de Catharinaparkiet verbeterd, maar zijn er ook meerdere mutaties ontstaan en naar verwachting staan we nog maar aan de wieg van de mutatiekweek van deze vogelsoort.

Er zijn enkele jaren overheen gegaan, voordat er duidelijkheid kwam over de mutatie grijsvleugel, voorheen genoemd als gezoomd.

Mede door proefparingen bij diverse liefhebbers en vederonderzoeken door het onderzoeksbureau "Mutavi" bleek dat we te maken hadden met een bijzondere mutatie namelijk de Grijsvleugel.

Waarom is dit een bijzondere mutatie? Omdat dit de eerste mutatie is bij de kromsnavels, die geslachtsgebonden onvolledig dominant vererft, tot op heden is er geen kromsnavel, die op deze manier vererft.

Ook de mutatie violetfactor ontstond bij de Catharinaparkiet. Deze factor wordt alleen maar gevraagd in combinatie met een donkerfactor in de turquoiseserie.

Inmiddels heeft ook de mutatie Misty zijn intrede gedaan en deze mutatie komt voor in de groenserie en in de turquoiseserie en dan wordt deze mutatie alleen gevraagd als deze dubbel factorige aanwezig is. Dus de enkelfactorig Misty wordt niet gevraagd.

Tevens is er besloten om in het keurseizoen 2006 enkele naamsveranderingen door te voeren, zoals aqua en turquoise. In het keurseizoen 2007 werden ook de donkerfactorige anders benoemd, een vogel met 1 donkerfactor wordt dan D groen en een vogel met 2 donkerfactoren wordt DD groen genoemd van "Dubbel Dark groen".

Ook weer door vederonderzoek van het onderzoeksbureau "Mutavi", bleek dat er bij de Catharinaparkiet geen zeegroene bestonden, maar deze mutatie bleek dezelfde te zijn als bij de Agapornis Roseicollis de bleekmaskers. Gezien de naamsveranderingen in 2006 werden de bleekmaskers, turquoise genoemd en dus ook onze zeegroene Catharinaparkiet werd in het vervolg turquoise genoemd, wat toch ook voor de keurmeesters een aanpassing was, maar vooral voor de liefhebbers was het een grote omschakeling om hier aan te wennen.

Dankzij de flexibiliteit van beide liefhebbers is men er intussen aan gewend.

Dit is internationaal door de meeste vogelbonden overgenomen, zodat wij overal dezelfde taal spreken en er hierdoor meer duidelijkheid en eenheid komt voor alle liefhebbers en keurmeesters in de diverse landen.

Tot slot is er een kleine wijziging ontstaan in de keurschaal waarin de ino Catharinaparkiet gekeurd wordt. Voorheen werd deze gekeurd in schaal 2, als een eenkleurige vogel, maar gezien deze ino Catharinaparkiet ook tekening moet laten zien, wordt de ino in schaal 1 gekeurd, als een tekeningsvogel.

De herziening van deze standaard is tot stand gekomen door een werkgroep vanuit de Catharinaparkieten Studie Groep, waarvoor wij hen hartelijk dank zeggen. De vorige uitgave van de standaard Catharinaparkieten uit 2001 is hiermede komen te vervallen.

Zevenbergen, december 2010

De KMV-TP van de N.B.v.V.

STANDAARD 2015 + AANVULLING 2016

Door de snelle ontwikkeling die de standaard Catharina parkiet ondergaat is het anno 2015 noodzakelijk een aantal aanvullingen in de standaard van 2011 te doen. De aanvullingen zijn in een rode kleur in deze standaard aangebracht. En zijn daardoor voor liefhebber en keurmeester direct te herleiden.

Nijmegen 01-09-2015.

De TC –TP van de N.B.v.V.

STANDAARD AANVULLING 2016 + 2018

Om de standaard beter leesbaar te maken op tablets zijn de matrixen per kleurslag anders geordend zodat ze op één pagina te lezen zijn.

Hyperlinks toegevoegd.

Ringmaten verwijderd met een verwijzing naar de vogelindex op de NBV website

STANDAARD 2016 /2018 + AANVULLING 2021

Kleuromschrijving turquoise serie aangepast.

Tekening kleuromschrijving DF Grijsvleugel Turquoise serie aangepast.

Utrecht zomer 2021

De TC –Tropen en Parkieten van de N.B.v.V.

[Terug naar index](#)

HET GESLACHT BOLBORHYNCHUS. DIKSNAPARKIETEN.

Het geslacht Bolborhynchus bestaat uit de volgende soorten:

B.l.lineola (Cassin).	Catharinaparkiet.
B.l.tigrinus (Souancé).	Peru-Catharinaparkiet.
B.l.domestica.	De gedomesticeerde vorm van de Catharina parkiet.
B.f.ferrugineifrons (Lawrence).	Roodvoorhoofdsparkiet.
B.o.orbygnesius (Souancé).	Andesparkiet.
P.a.aurifrons (Lesson).	Citroenparkiet.
P.a.robertsi (Carriker).	Roberts citroenparkiet.
P.a.margaritae (Berlitz&Dorst).	Margarita parkiet.
P.a.rubirostris (Burmeister).	Roodsnavelparkiet.
P.a.aymara (d'Orbigny).	Aymaraparkiet.

Recentelijk zijn de citroen-, en de aymaraparkieten geplaatst bij het geslacht Psilopsiagon.

Van de roodvoorhoofd- en de andesparkiet is weinig bekend in gevangenschap. De overige soorten worden regelmatig tot volop gehouden en gekweekt. De catharinaparkiet is de meest gekweekte van dit geslacht en daarvan zijn diverse mutaties bekend. Daarom wordt in het vervolg van deze standaard alleen de catharinaparkiet en wel de geselecteerde vorm, de bolborhynchus lineola domestica, beschreven

ALGEMEEN.

DE CATHARINAPARKIET.

De herkomst van deze parkiet is vanaf het zuiden van Mexico tot West Panama en vervolgens van het Noord-Westen van Venezuela tot in Centraal Peru. Zij leven afhankelijk van hun leefgebied en het jaargetijde, tussen de 400 en 3000 meter boven de zeespiegel. Hun leefgebied varieert van boomrijke savannen tot dichte berg(nevel)wouden. Het zijn echte klimmers, die langs de takken omhoog en omlaag klauteren. Dit gedrag ziet men ook terug aan hun houding in de tentoonstellingskooi. Rustig en niet opvliegerig, waarbij ze vaak langzaam, iets in elkaar gedoken, over de stok klauteren en lopen.

Gesteld mag worden, dat deze soort volledig is gedomesticeerd en dat er veelvuldig broedresultaten voorkomen in de voliëres, terwijl een vrij groot aantal mutanten is ontstaan.

Naast de wildkleur, Bolborhynchus l. lineola, waarvan de kleur als groen is omschreven, kennen we als ondersoort de Bolborhynchus l. tigrinus, de Peru-Catharinaparkiet. Deze laatste wordt in de literatuur omschreven als donkerder van kleur, met wat bredere zwarte zomen aan de veren en een meer uitgebreide schoudervlek. Sommigen noemen hem ook iets kleiner als de nominaatvorm. Vast staat dat de verschillen tussen beide soorten minimaal zijn en voor de gewone liefhebber/keurmeester nauwelijks uit elkaar te houden zijn. Het is niet exact bekend of de ondersoort tigrinus als aparte soort is ingevoerd en als zodanig is herkend. Aangenomen mag worden dat, indien ze ingevoerd zijn, ze gewoon met de nominaatvorm zijn gepaard. Derhalve zijn de verschillen tussen de soorten nog verder vervaagd. Door deze kweekselectie is een echte cultuurvogel ontstaan. De in deze standaard beschreven Catharinaparkiet is dan ook te beschouwen als de Bolborhynchus l. domestica.

De standaard van de Catharinaparkiet kent de volgende paragrafen.

1. **Veerstructuur.** In deze paragraaf wordt de veerstructuur van de Catharinaparkiet beschreven.
2. **Mutaties.** Beschrijving van de reeds opgetreden en de nog te verwachten mutaties en hun gevolgen op de wildkleur.
3. **Kleurvererving.** Genetische symbolen en de erfelijkheid.
4. **Fysieke standaard van de Catharinaparkiet.** Algemene omschrijving van de fysieke eigenschappen van de Catharinaparkiet.
5. **Beschrijving van de kleurslagen.** Per kleurslag zijn de kleur en de tekening beschreven. Hier wordt onderscheid gemaakt tussen de reeds langer bestaande kleurslagen en de recente mutaties en de nog te verwachten mutaties, die voor een deel reeds in de oude standaard van 1995 stonden vermeld, maar die in feite ook nu nog niet zijn opgetreden.

[Terug naar index](#)

DE CATHARINAPARKIET.

Wetenschappelijke naam : Bolborhynchus l. domestica.
Duits : Katharinasittich.
Engels : Barred of lineolated parrakeet.
Frans : Perruche Cathérine.

1. VEERSTRUCTUUR VAN DE CATHARINAPARKIET.

Uit vederonderzoek is gebleken, dat zich in de bevedering de volgende kleurstoffen bevinden:

- zwart eumelanine.
- geel carotenoïde, een vorm welke bij parkietachtige wordt aangeduid als psittacine.

Dit komt overeen met het kleurstoffenbezit van een groot aantal andere kromsnavel, zowel binnen de familie Bolborhynchus/ Psilopsiagon (bijvoorbeeld de Ayamara- en de citroenparkiet) als daarbuiten. Denk hierbij aan grasparkieten, halsbandparkieten, forpussen etc. De opgetreden erfelijke wijzigingen (mutaties) in het bezit aan kleurstoffen zijn veelal reeds eerder bij genoemde soorten voorgekomen. Sommige soorten zijn wat verder in het domesticatieproces. De opgedane kennis bij genoemde soorten kan worden gebruikt om de opgetreden mutaties bij de Catharinaparkiet te verklaren.

De baard van de veer is van het structurele type, dus bezit de zgn. blauwstructuur. Deze, gecombineerd met het gele psittacine in de cortex, geeft de baard haar groene kleur.

De intens zwart gekleurde tekening op de vleugels en aan de vleugelbochten, maar ook de vleugelpennen, maskeert het gele psittacine niet en is dienovereenkomstig bij de ino Catharinaparkiet als wit waar te nemen.

2. DE MUTATIES BIJ DE CATHARINAPARKIET.

De grijsvleugel mutatie.

Bij de kromsnavel is de Catharinaparkiet de eerste soort waarbij de mutatie grijsvleugel is ontstaan. Deze mutatie vererft geslachtsgebonden en incompleet dominant en is de enige mutant bij de kromsnavel, met deze wijze van vererving. De mutatie veroorzaakt een kwalitatieve melaninereductie. Gezien de wijze van vererving kennen we bij de mannen twee verschijningsvormen. De enkelfactorige vogels met een reductie van zo'n 50 %. Gezien het oorspronkelijke eumelanine bezit geeft dit nog steeds een zwartgrijze kleur. Bij dubbelfactorige vogels is de reductie zo'n 80 %. Dit geeft een kleur welke omschreven wordt als beige grijs. Gezien de wijze van vererven kennen we uiteraard geen dubbelfactorige poppen. Het Z chromosoom, waar deze factor op gelegen is, is bij poppen immers maar enkelvoudig aanwezig. De verschijningsvorm van poppen is derhalve gelijk aan die van dubbelfactorige mannen, dus de lichte vorm.

De cinnamon mutatie.

Deze mutatie is voor het eerst bekend geworden door een inzending op de COM show te Zutphen in 1996. Er zijn er daarna nog meer gekweekt bij diverse liefhebbers. De vererving staat nog niet helemaal vast. Als het daadwerkelijk de cinnamon mutatie zou betreffen, zou deze geslachtsgebonden en recessief vererven. De vogel toont de uiterlijke kenmerken van een cinnamon, dwz. hij is in het geheel bruinachtig overgoten. Duidelijk nog een kleurslag, die ontwikkeld moet worden. Van deze mutant is nog zo weinig bekend, dat het prematuur is hier een duidelijke kleurbeschrijving van te geven.

De SL ino mutatie.

De ino mutatie verhindert de aanmaak van het zwarte eumelanine totaal, wel wordt nog een restant bruin eumelanine in de bevedering opgenomen. **Door de juiste kweekselectie is deze bruine aanslag terug te dringen in hoeveelheid en is dan vaak in het geheel niet meer zichtbaar.** Hiernaast is alleen het gele psittacine zichtbaar. De kleurslag, welke ontstaat, wordt **SL** (sex linked) ino genoemd, omdat het totaalbeeld dat ontstaat, een geel ogende vogel is. Indien de ino mutatie gecombineerd wordt met turquoise, ontstaat de kleurslag **SL ino turquoise**. De ino in de blauwserie wordt **SL ino *blauw* (*albino*)** genoemd.

[Terug naar index](#)

De misty mutatie.

De misty mutatie is een mutatie, waarbij er een minimale afname is van het eumelanine. Wanneer de vogels EF (enkelfactorig) misty zijn, resulteert dat in een wat dofgerogende vogel, die weinig afwijkt van de wildkleur. Bij de DF (dubbelfactorige) misty groene vogels neigen de kleuren naar een bleke DD groene vogel en lijken de veren meer bleek olijfgroen gekleurd.

Ivm herkenning worden alleen de dubbelfactorige misty's gevraagd. **De Enkelfactorige misty wordt gekeurd als kleurslag die de vogel het dichtst benaderd, Het zij als wildkleur welke "dof" van kleur is, dan wel als dubbelfactorige misty welke onvoldoende misty kleurig is.**

De bont mutatie.

Er zijn enkele bonte vogels bekend. Vaak vogels met maar enkele gele veren. Het is niet bekend of het om een dominante of een recessieve vererving gaat. Er is ook een vogel bekend, die bij het ouder worden steeds meer geel ging vertonen (Mottle). Er zijn hiervan nog geen resultaten met de nakweek te melden. De bont (dominant) mutatie heeft een plaatselijk beletten van eumelanine vorming tot gevolg. Voor het keuren van bonten geldt een bontpercentage tussen de 40% en 60%, terwijl het streven gericht dient te zijn op symmetrisch getekende vogels, waarbij de aaneengesloten kleurvelden egaal van kleur dienen te zijn.

Treft men tijdens een keuring een dergelijke mutant aan, dan is het verzoek het bestuur van de Keurmeesters-vereniging Tropische vogels en Parkieten hiervan in kennis te stellen.

De violet mutatie.

Aan het einde van de vorige (1999) is deze mutatie ontstaan bij de Catharinaparkieten. Door kleinere vacuoles in de bewolkte zone worden, in plaats van de blauwe lichtstralen, de violette lichtstralen met een kortere golflengte teruggekaatst. Deze kleurslag komt het beste tot zijn recht in combinatie met één donkerfactor in de turquoise serie. Dit is geheel analoog aan wat bij andere kromsnavel soorten tot uiting komt. Zonder de aanwezigheid van een donkerfactor, heeft een vogel in het bezit van de violetfactor, nagenoeg het uiterlijk van een donkerfactorige vogel en wordt ook als zodanig beoordeeld. De violet mutatie zal het best tot uiting komen, wanneer de blauwe ontstaat en komt dan ook het mooist tot uiting in de blauwserie, maar deze mutant is bij de Catharinaparkiet voornamelijk niet bekend. Ook hier streven we naar egaliteit in de kleur.

De donkerfactor.

Door een mutatie van de baardstructuur, welke we ook bij de agaporniden kennen, spreken we van donkerfactoren. De donkernuances worden veroorzaakt door een kleinere baarddiameter en een minder diep bewolkte zone. Door de gewijzigde diepte van de bewolkte zone wordt meer licht door het melanine geabsorbeerd, zodat de totaalkleur donkerder wordt. Bovendien hebben dunnere baarden een

kleiner kleurvormend oppervlak, wat eveneens verdonkerend werkt. Waarschijnlijk worden door de iets gewijzigde diameter van de vacuoles in de bewolkte zone ook de blauwe lichtgolven, die verstrooid worden, een nuance in kleur veranderd, hetgeen eveneens van invloed is op de totaalkleur, (iets donkerder).

De donkerfactor is een dominant autosomaal verervende factor. Hierdoor kan een Catharinaparkiet in het bezit zijn van één of twee donkerfactoren. Bij het bezit van één donkerfactor wordt de uiterlijke kleur en daarmee ook de kleurslag, D groen genoemd. Indien een Catharinaparkiet twee donkerfactoren bezit, noemt men de kleurslag, welke ontstaat, DD groen. Vogels, welke niet in het bezit zijn van de donkerfactor en dus de wildkleur van de gedomesticeerde Catharinaparkiet vertegenwoordigen, noemt men groen.

Groen.

Dit is geen mutatie, maar een kleurselectie, verkregen uit vermenging van de Bolborhynchus l. lineola en de Bolborhynchus l. tigrinus. De helder lichtgroene kleur is daarna selectief ontstaan. Deze vogels worden onder de naam Bolborhynchus lineola domestica beschreven in de standaard.

De turquoise mutatie.

Dit is een mutatie, die de vorming van het psittacine, dat verantwoordelijk is voor de gele bijkleur, gedeeltelijk belet. Het aantal gevormde psittacine kristallen is voor ongeveer de helft gereduceerd. Het eumelanine is volledig aanwezig en geeft met de zachtgele ondergrondkleur, de zeegroene totaalkleur. Ook de turquoise mutatie is natuurlijk te combineren met de donkerfactor en dan ontstaan vervolgens de kleurslagen D turquoise en DD turquoise.

De blauw mutatie.

De blauw mutatie is bij de Catharinaparkiet nog niet ontstaan. Daar in de vorige versie van de standaard al een theoretische kleurbeschrijving van de blauwserie heeft plaats gevonden hebben wij gemeend deze kleurslagen in de standaard te handhaven. Qua uiterlijk zullen deze kleurslagen naar verwachting niet afwijken van wat is beschreven. Deze mutant ontstaat door een volledige reductie van het psittacine in de bevedering. De blauw mutatie is net als bij andere parkieten soorten prima te combineren met de donkerfactor. Indien een blauwe Catharinaparkiet in het bezit is van geen, 1 of 2 donkerfactoren noemt men hem respectievelijk blauw, D blauw en DD blauw. Een combinatie van de blauw en slino mutatie, geeft de kleurslag albino.

Doordat bij de Catharinaparkiet genetisch nog geen blauwe is ontstaan, maar wel het fenotype, is er afgesproken met alle organisaties (vogelbonden) dat we de naamgeving blauw tussen asterisk gaan plaatsen, dus als volgt: *blauw*.

[Terug naar index](#)

Geslachtsgebonden en recessief verervende mutaties:

Mutatie:	Engelstalige naam:	Mutatie symbool:	Type mutant:	Het gevolg van de mutatie:	Opmerking:
SL ino: *	Ino.	Z ^{ino}	Eumelanine mutatie.	Volledige reductie van zwart eumelanine in bevedering, ogen, poten en nagels.	Wordt nu SL ino genoemd

Geslachtsgebonden en dominant verervende mutaties:

Mutatie:	Engelstalige naam;	Mutatie symbool:	Type mutant:	Het gevolg van de mutatie:	Opmerking:
Grijsvleugel.	Greywing.	Z ^{GW}	Eumelanine mutatie.	Reductie van eumelanine.	Werd vroeger ge-zoomd genoemd. Kent geen lethaalfactor

Autosomaal en recessief verervende mutaties:

Mutatie:	Engelstalige naam:	Mutatie symbool:	Type mutant:	Het gevolg van de mutatie:	Opmerking:
Recessief bont.	Recessive pied.	s	Eumelanine mutatie.	Verdeeld over de vogel wordt het eumelanine voor 90% of meer gereduceerd. Ook het hoorn-gedeelte ondergaat het gevolg en krijgt daardoor een lichtere, maar wel egale kleur.	
Turquoise.	Turquoise.	bl ^q	Psittacine mutatie.	Veroorzaakt een psittacine reductie welke variabel is, waardoor het resterende psittacine bezit per veerveld kan verschillen. De reductie is tussen de 20-80%.	Werd vroeger zeegroen genoemd.
Blauw.	Blue.	b	Psittacine mutatie.	Het psittacine wordt 100 % gereduceerd.	De blauw mutatie bestaat zover bekend nog niet bij de Catharina parkiet. De voorkomende blauwe vogels zijn selectievormen.

[Terug naar index](#)

Autosomaal en (onvolledig) dominant verervende mutaties:

Mutatie:	Engelstalige naam:	Mutatie symbool:	Type mutant:	Het gevolg van de mutatie:	Opmerking:
Dominant bont.	Dominant pied.	Pi	Eumelanine mutatie.	In het gehele lichaam komt onregelmatig op verschillende plaatsen een totale eumelanine reductie voor.	Is onvolledig dominant.
Misty (Bleek)	Misty	Mt	Eumelanine mutatie.	Misty mutatie waarbij er een minimale afname is van het eumelanine. Wanneer de vogels EF misty zijn, resulteert dat in een wat doffer ogende vogel die weinig afwijkt van de wildvorm. Bij de DF misty groene vogels neigen de kleuren naar een DD groene vogel en lijken de veren meer olijfgroen gekleurd.	
Violet.	Violet.	V	Verandering van de vederstructuur.	Door een structuur verandering in de sponszone wordt geen blauw maar violet licht verstrooid. De vogels in het bezit van de violetfactor (dubbelfactorig) tonen dit het duidelijkst in combinatie met een donkerfactor en de turquoise mutant in selectieve vorm.	Is onvolledig dominant. In de standaard wordt uitgegaan van de combinatie met violet, turquoise en een donkerfactor.
Donker factor.	Darkfactor.	D	Verandering van de vederstructuur.	In de baarden van de veren wordt de sponszone smaller, waardoor de kleur van het teruggekaatste blauwe licht donkerder wordt, wat zich vermengt met het gele psittacine en daarmee dus ook een donkerder groene kleur geeft.	Is onvolledig dominant. Enkelfactorig (D)onker/dark Dubbelfactorig (D)ubbel (D)onker / double dark. Het was vroeger respectievelijk donkergroen en olijfgroen.

[Terug naar index](#)

3. DE KLEURVERERFING VAN DE CATHARINAPARKIET MUTATIES.

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer wordt verwezen naar het werkje “Algemene erfelijkheidsleer” verkrijgbaar bij het bondsbureau van de NBvV.

Opmerking t.a.v. de factoren, welke de psittacine vorming beïnvloeden:

De factoren, die de psittacine vorming beïnvloeden, liggen bij de tot nu toe opgetreden mutaties in één paar autosomale chromosomen en vererven recessief t.o.v. hun wildallelen. De totale verhindering van de psittacine vorming verandert de groene kleur in blauw. Als symbool van deze totale verhindering nemen we de letter b. van blauw. Niet gemuteerd, dus het wildallel het symbool b⁺ (de normale groene kleur) en gemuteerd krijgt het symbool b, dus de blauw kleur. De wildkleur krijgt de formule b⁺/b⁺. De blauwe Catharinaparkiet krijgt de formule b/b. Deze blauwfactor is voor zover bekend bij de herziening van deze standaard nog niet opgetreden, maar is zeker te verwachten. Het bewijs van het bestaan van de blauwfactor kan pas geleverd worden als er in combinatie met de ino factor echte albino's optreden, zuiver witte vogels dus. Tot op heden zijn alleen de ino-turquoise's bekend, vogels met een zachtgele kleur.

Wel is er bij de Catharinaparkiet een factor opgetreden, die de vorming van het psittacine maar gedeeltelijk belet. De distributie van het aantal gevormde psittacine kristallen is voor +/- 80% gereduceerd, waardoor de turquoise is ontstaan. Turquoise vererft autosomaal recessief. Als symbool voor de turquoise factor is gekozen voor bl^{aq}.

Een derde mutant welke ongetwijfeld nog op dit gen zal ontstaan of al is ontstaan is de aqua mutatie. Deze geeft een regelmatige, egale psittacine reductie van zo'n 50%. De volgorde van deze meervoudige mutatiereeks is als volgt:

Groen (b⁺) – aqua (bl^{aq}.) – turquoise (bl^{aq}) – blauw (b)

[Terug naar index](#)

4. DE STANDAARD VAN DE CATHARINAPARKIET.

Fysieke eigenschappen:

Conditie:

Om voor een hoge puntenwaardering in aanmerking te komen is de conditie een eerste vereiste. De ogen moeten goed (mooi) rond en helder zijn.

Formaat:

De Catharinaparkiet moet een forse indruk geven. Het formaat moet aangepast zijn aan het type. (lichaamsverhoudingen). Lengte ongeveer 17 cm, gemeten van de punt van de snavel tot het uiteinde van de staart.

Model:

De Catharinaparkiet maakt een gedrongen indruk. De staart is wigvormig. De vleugels liggen strak langs het lichaam, zelfs een beetje in de borstbevedering getrokken. De vleugels mogen elkaar aan het einde niet kruisen. De kop is gelijkmatig gewelfd en mag geen smalle indruk maken. De borst is goed gerond.

Houding:

De Catharinaparkiet heeft een wat gedrukte, bijna horizontale houding en zit daarbij vaak wat voorover.

Snavel:

De snavel maakt geen al te forse indruk en is ten opzichte van het lichaam niet al te groot. De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel.

Bevedering:

De bevedering dient rein en geheel compleet te zijn en goed aaneengesloten te worden gedragen.

Poten:

De poten zijn vrij zacht en mogen niet ruw of vuil zijn. Twee tenen naar voren en twee tenen naar achteren gericht, met aan elke teen een nagel, welke niet te lang en goed natuurlijk gebogen dient te zijn. De tenen moeten de zitstok volledig kunnen omklemmen.

Ringmaat: Zie vogelindex NBvV website

HET TEKENINGPATROON.

De tekeningsonderdelen van de Catharinaparkiet zijn:

Kop/Lichaam:

Vanaf een ongepigmenteerd voorhoofdsbandje van ongeveer 5 mm breed bevindt zich op de bovenschedel, overgaand in nek, rug en stuit een fijne, regelmatige, zwarte tekening (omzoming). Ook de flanktekening, die al vlak onder en achter de wangen begint, is zwart en moet duidelijk aanwezig zijn, zonder onderbreking. Deze zwarte omzoming loopt door tot op de dijen. Deze tekening gaat achter de poten en op het achterlijf over in zwarte stippen. Deze stippen moeten een regelmatig verloop hebben.

Vleugels:

Aan de vleugelbocht bevindt zich een zwarte vlek. Deze is egaal zwart en mag geen onderbrekingen vertonen. Ongeveer 1 cm onder deze zwarte vlek bevindt zich de eerste ondulatietekening en ongeveer 1 cm daaronder bevindt zich de tweede ondulatietekening. Ongeveer 2 cm daar weer onder bevindt zich de derde ondulatietekening. Deze ondulatietekeningen, welke regelmatig aanwezig moeten zijn, mogen niet onderbroken zijn.

Staart:

De primaire staartveren en onderstaartdekveren hebben langs de schacht een zwarte tekening. De twee middelste, iets verlengde staartpenen, zijn bij de man nagenoeg geheel zwart. Bij de pop is slechts het uiteinde zwart. Op de bovenstaartdekveren loopt de stiptekening vanuit de flanken door. Deze hebben aan de punt van elke veer een zwarte tekening.

Verschil tussen man en pop:

Mannen en poppen zijn in het algemeen goed van elkaar te onderscheiden. Het duidelijkst is dit te zien aan de primaire staartveren. Bij de man is de punt daarvan over een lengte van ongeveer 1 ½ cm diepzwart, terwijl bij de pop slechts het uiterste puntje zwart is. Verder heeft de man soms een wat grovere schoudervlek en vleugeltekening. Bij poppen is de tekening ten opzichte van mannen veelal fijner van vorm en minder intens van kleur. Omdat eigenlijk alleen de staarttekening een geslachtskenmerk is, wordt in de kleurstandaard geen aparte beschrijving gegeven van man en pop, de verschillen zijn te gering.

[Terug naar index](#)

GROEN SERIE:

Kleurslag:	Groen:	D groen:	DD groen:
Kleur:	Man/pop:	Man/pop:	Man/pop:
Kop:	Helder groen	Helder donkergroen.	Helder olijfgroen.
Voorhoofd en schedel:	Helder diep groen.	Helder diep donkergroen.	Helder diep olijfgroen.
Wangen en keel:	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.
Borst, buik en flanken:	Helder groen.	Helder donkergroen.	Helder olijfgroen.
Mantel/ rugdek en stuit:	Helder groen.	Helder donkergroen.	Helder olijfgroen.
Vleugels:	Helder groen.	Helder donkergroen.	Helder olijfgroen.
Staart:	Helder groen.	Helder donkergroen.	Helder olijfgroen.
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Snavel:	Hoornekleurig iets grijs overgoten, met donkere snavelpunt.	Hoornekleurig iets grijs overgoten ,met donkere snavelpunt.	Hoornekleurig iets grijs overgoten, met donkere snavelpunt.
Ogen:	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Tekening:			
Achterschedel en nek:	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming
Mantel en rugdek:	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming
Stuit:	Fijne zwarte bestreping.	Fijne zwarte bestreping.	Fijne zwarte bestreping.
Flanken:	Regelmatige verticale zwarte bestreping.	Regelmatige verticale zwarte bestreping.	Regelmatige verticale zwarte bestreping.
Broek:	Regelmatige ruitvormige zwarte stippen.	Regelmatige ruitvormige zwarte stippen.	Regelmatige ruitvormige zwarte stippen.
Vleugelbocht:	Zwart.	Zwart.	Zwart.
Vleugelbanden:	Zwart.	Zwart.	Zwart.
Boven –staart:	Middelste pennen man zwart, pop alleen de punt.	Middelste pennen man zwart, pop alleen de punt.	Middelste pennen man zwart, pop alleen de punt.
Onderstaart:	Zwarte ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner	Zwarte ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner.	Zwarte ruitvormige stippen,naar punt staart worden de stippen kleiner.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GROENSERIE:

Groen:	<p>Algemeen: De conditie moet streng worden beoordeeld. De bevedering moet strak worden gedragen en dient compleet te zijn. Losse en beschadigde bevedering is fout. Het voorgaande houdt in, dat een Catharinaparkiet, die geen strakke volle bevedering heeft, ook geen regelmatige complete tekening kan hebben. Anders gezegd zonder prima conditie kan een Catharinaparkiet voor tekening geen maximale waardering krijgen.</p> <p>Kleur: De groene is een heldergroene vogel, die zo egaal mogelijk van kleur dient te zijn. De groene kleur moet zonder enige aanslag van een gelige of bruine waas zijn. Ook een te zware blauwe waas is fout en deze dient bestraft te worden, al naar gelang de ernst van de fout. Deze blauwe waas komt vaak voor bij vogels, die split zijn voor turquoise. Dit verschijnsel toont zich vooral in de wangen en op de schedel. We dienen er rekening mee te houden dat poppen van nature een wat blauwachtige kop hebben, vooral op de schedel. De keel, borst en het onderlijf dienen egaal helder groen van kleur te zijn. Het tonen van tekening is hier niet gewenst en dient bestraft te worden in de rubriek kleurregelmaat en kleurdiepte. De kleuregaliteit moet streng beoordeeld worden. De nagels behoren donkergrijs tot zwart te zijn. Bonte nagels dienen te worden bestraft. Eén kleurige nagels, die iets lichter zijn, kunnen we afdoen met een opmerking dat er gestreefd moet worden naar één kleurige donkere nagels.</p> <p>Tekening: De tekening is zwart en moet regelmatig zijn. Alle tekeningspatronen (behalve de schouderplek) worden gevormd door een lichtere of zwaardere zwarte omzoming van de bevedering. De vorm, waarin de tekening zich toont, is afhankelijk van de plaats op de vogel en de vorm van de veertjes die zich daar bevinden. Let op dat de schouderplek niet uitvloeit in de ondulatietekening en dat de vleugel- en flanktekening scherp en regelmatig is. Korte afgeronde veertjes, die vrij breed zijn, hebben alleen een zwart randje, dat zorgt voor de omzoming in bijvoorbeeld kop en nek. De stippen in de flanken zijn de zwartgekleurde uiteinden van vrij puntige smallere veertjes. De grootte van de stippen is variabel, maar dient een regelmatig verloop te hebben. De zwaarte van de omzoming en de flanktekening moet bij de vogel passen, dus in verhouding met het formaat.</p>
D groen:	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de donkergroene kleur, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de lichtgroene.</p>
DD groen:	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de olijfgroene kleur, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de lichtgroene.</p>

[Terug naar index](#)

TURQUOISE-SERIE:

Kleurslag:	Turquoise:	D turquoise:	DD turquoise:
Kleur:	Man/pop:	Man/pop:	Man/pop:
Kop:	Blauw met een gele waas..	Helder donkerblauw met een gele waas	Helder donkergrijsblauw met een gele waas
Voorhoofd en schedel:	Helder blauw met een zacht gele waas	Helder donkerblauw met een gele waas	Helder diep
Wangen en keel:	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.
Borst, buik en flanken:	Helder blauw met een zacht gele waas	Helder donkerblauw met een gele waas	Helder donkergrijsblauw met een gele waas
Mantel/rugdek en stuit:	Helder blauw met een zacht gele waas	Helder donkerblauw met een gele waas	Helder donkergrijsblauw met een gele waas
Vleugels:	Helder blauw met een zacht gele waas	Helder donkerblauw met een gele waas	Helder donkergrijsblauw met een gele waas
Staart:	Helder blauw met een zacht gele waas	Helder donkerblauw met een gele waas	Helder donkergrijsblauw met een gele waas
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Snavel:	Hoornkleurig iets grijs overgoten met donkere snavelpunt.	Hoornkleurig iets grijs overgoten met donkere snavelpunt.	Hoornkleurig iets grijs overgoten met donkere snavelpunt.
Ogen:	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Tekening:			
Achterschedel en nek:	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.
Mantel en rugdek:	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.
Stuit:	Fijne zwarte bestreping.	Fijne zwarte bestreping.	Fijne zwarte bestreping.
Flanken:	Regelmatige verticale zwarte bestreping.	Regelmatige verticale zwarte bestreping.	Regelmatige verticale zwarte bestreping.
Broek:	Regelmatige ruitvormige zwarte stippen.	Regelmatige ruitvormige zwarte stippen.	Regelmatige ruitvormige zwarte stippen.
Vleugelbocht:	Zwart.	Zwart.	Zwart.
Vleugelbanden:	Zwart.	Zwart.	Zwart.
Bovenstaart:	Middelste pennen man zwart, pop alleen de punt.	Middelste pennen man zwart, pop alleen de punt.	Middelste pennen man zwart, pop alleen de punt.
Onderstaart:	Zwarte ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner.	Zwarte ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner.	Zwarte ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN TURQUOISESERIE:

<p>Turquoise:</p>	<p>Algemeen: De conditie moet streng worden beoordeeld. De bevedering moet strak worden gedragen en dient compleet te zijn. Losse en beschadigde bevedering is fout. Het voorgaande houdt in, dat een Catharinaparkiet, die geen strakke volle bevedering heeft, ook geen regelmatige complete tekening kan hebben. Anders gezegd zonder prima conditie kan een Catharinaparkiet voor tekening geen maximale waardering krijgen.</p> <p>Kleur: De turquoise is een helder blauw met gele waas vogel, die zo egaal mogelijk van kleur dient te zijn, enige soepelheid is hier geboden. De kleur moet zonder enige aanslag van een bruine waas zijn. Ook een te zware blauwe waas is fout en deze dient bestraft te worden, al naar gelang de ernst van de fout. Dit verschijnsel toont zich vooral in de wangen en op de schedel. We dienen er rekening mee te houden dat poppen van nature een wat blauwachtige kop hebben, vooral op de schedel. De keel, borst en onderlijf dienen zo egaal mogelijk helder blauw met gele waas van kleur te zijn. Er dient dus nog wel een duidelijke gele waas aanwezig te zijn. Het tonen van tekening is hier niet gewenst en dient bestraft te worden in de rubriek kleurregelmaat en kleurdiepte. De nagels behoren donkergrijs tot zwart te zijn. Bonte nagels dienen te worden bestraft. Eén kleurige nagels, die iets lichter zijn, kunnen we afdoen met een opmerking dat er gestreefd moet worden naar één kleurige donkere nagels.</p> <p>Tekening: De tekening is zwart en moet regelmatig zijn. Alle tekening patronen (behalve de schouderplek) worden gevormd door een lichtere of zwaardere zwarte omzoming van de bevedering. De vorm, waarin de tekening zich toont, is afhankelijk van de plaats op de vogel en de vorm van de veertjes die zich daar bevinden. Let op dat de schouderplek niet uitvloeit in de ondulatietekening en dat de vleugel- en flanktekening scherp en regelmatig is. Korte afgeronde veertjes, die vrij breed zijn, hebben alleen een zwart randje, dat zorgt voor de omzoming in bijvoorbeeld kop en nek. De stippen in de flanken zijn de zwartgekleurde uiteinden van vrij puntige smallere veertjes. De grootte van de stippen is variabel, maar dient een regelmatig verloop te hebben. De zwaarte van de omzoming en de flanktekening moet bij de vogel passen, dus in verhouding met het formaat.</p>
<p>D turquoise:</p>	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de donkerblauw met gele waas kleur, welke moeilijker egaal is te krijgen. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de turquoise.</p>
<p>DD turquoise:</p>	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de donkergrijsblauwe met gele waas kleur, welke moeilijker egaal is te krijgen. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de turquoise. Er dient gelet te worden op de aanwezigheid van de gele waas.</p>

[Terug naar index](#)

SL INO SERIE:

Kleurslag:	SL ino groen:	SL ino turquoise:	SL ino *blauw* (Albino)
Kleur:	Man/pop:	Man/pop:	Man/pop:
Kop:	Helder geel.	Zacht geel.	Wit.
Voorhoofd en schedel:	Helder diep geel.	Zacht geel.	Wit.
Wangen en keel:	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.	Wit.
Borst,buik en flanken:	Helder geel.	Zacht geel.	Wit.
Mantel/ rugdek en stuit:	Helder geel.	Zacht geel.	Wit.
Vleugels:	Helder geel.	Zacht geel.	Wit.
Staart:	Helder geel.	Zacht geel.	Wit.
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen:	Rood.	Rood.	Rood.
Tekening:			
Achterschedel en nek:	Fijne regelmatige witte omzoming.	Fijne regelmatige witte omzoming.	Nvt.
Mantel en rugdek:	Fijne regelmatige witte omzoming.	Fijne regelmatige witte omzoming.	Nvt.
Stuit:	Fijne witte bestreping..	Fijne witte bestreping.	Nvt.
Flanken:	Regelmatige verticale witte bestreping.	Regelmatige verticale witte bestreping	Nvt.
Broek:	Regelmatige ruit vormige witte stippen.	Regelmatige ruit vormige witte stippen.	Mvt.
Vleugelbocht:	Wit.	Wit.	Nvt.
Vleugelbanden:	Wit.	Wit.	Nvt.
Bovenstaart:	Geel.	Zachtgeel.	Nvt.
Onderstaart:	Witte ruitvormige stippen, naar punt staart worden stippen kleiner.	Witte ruitvormige stippen, naar punt staart worden stippen kleiner.	Nvt.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen SL ino serie:

<p>SL ino:</p>	<p>Algemeen: De conditie moet streng worden beoordeeld. De bevedering moet strak worden gedragen en dient compleet te zijn. Losse en beschadigde bevedering is fout. Het voorgaande houdt in, dat een Catharinaparkiet, die geen strakke volle bevedering heeft, ook geen regelmatige complete tekening kan hebben. Anders gezegd zonder prima conditie kan een Catharinaparkiet voor tekening geen maximale waardering krijgen.</p> <p>Kleur: De ino mutatie wordt veroorzaakt door een volledige reductie van het zwart eumelanine bezit. Er moet dan ook gelet worden op de juiste gele kleur. Deze moet zo diep en egaal mogelijk geel zijn, de kleuregaliteit moet streng beoordeeld worden. De heldere gele kleur moet zonder enige aanslag van groene of bruine waas zijn, dit wordt veroorzaakt omdat de geslachtsgebonden ino mutatie het bruine eumelanine niet volledig kan verhinderen. Selectief dient de kweker echter dit bruine eumelanine terug te dringen. De zuiverste gele ino gaat voor.</p> <p>Tekening: De tekening is wit en moet regelmatig zijn. Met name de schouderplek dient helder wit van kleur te zijn. De vorm, waarin de tekening zich toont, is afhankelijk van de plaats op de vogel en de vorm van de veertjes, die zich daar bevinden. De schouderplek mag niet uitvloeien in de ondulatietekening en de vleugel- en flanktekening dient scherp en regelmatig te zijn. De stippen in de flanken zijn de witgekleurde uiteinden van vrij puntige smallere veertjes. De grootte van de stippen is variabel, maar dient een regelmatig verloop te hebben. De zwaarte van de omzoming en de flanktekening moet bij de vogel passen, dus in verhouding met het formaat.</p>
<p>SL ino turquoise:</p>	<p>Algemeen: De conditie moet streng worden beoordeeld. De bevedering moet strak worden gedragen en dient compleet te zijn. Losse en beschadigde bevedering is fout. Het voorgaande houdt in, dat een Catharinaparkiet, die geen strakke volle bevedering heeft, ook geen regelmatige complete tekening kan hebben. Anders gezegd zonder prima conditie kan een Catharinaparkiet voor tekening geen maximale waardering krijgen.</p> <p>Kleur: De SL ino turquoise is een mutatie combinatie. De inofactor veroorzaakt een volledige reductie van het eumelanine bezit en de turquoisefactor zorgt er op zijn beurt voor dat het psittacine voor ongeveer 50% wordt gereduceerd. Hierdoor zien wij een zachtgeel gekleurde vogel, welke zo egaal mogelijk van kleur behoort te zijn. Hier wordt dan ook streng op gelet. We zien regelmatig vogels, welke een lichter gekleurd "masker" hebben. Dit dient bestraft te worden in de rubriek kleurregelmaat en kleurdiepte. Het tonen van een zeegroene waas dient eveneens in deze rubriek bestraft te worden.</p> <p>Tekening: De tekening is wit en moet regelmatig zijn. De vorm, waarin de tekening zich toont, is afhankelijk van de plaats op de vogel en de vorm van de veertjes die zich daar bevinden. Let op dat de schouderplek niet uitvloeit in de ondulatietekening. Deze dient helder wit van kleur te zijn. De stippen in de flanken zijn de witgekleurde uiteinden van vrij puntige smallere veertjes. De grootte van de stippen is variabel, maar dient een regelmatig verloop te hebben. Aangezien het contrast tussen de witte tekeningsonderdelen en de zachtgele lichaamskleur niet zo groot is, is enige soepelheid bij de beoordeling van dit onderdeel wel op zijn plaats. Uiteraard verdient een scherpe en regelmatige tekening wel de voorkeur.</p>

[Terug naar index](#)

EF GRIJSVLEUGEL GROEN SERIE:

SL = sex linked/geslachtsgebonden dominant

EF = enkel factorig, dit kunnen zowel mannen als poppen zijn!

DF = dubbel factorig, dit kunnen alleen mannen zijn!

Doordat het uiterlijk van de DF grijsvleugel man en de grijsvleugel pop, welke maar op één chromosoom over het gemuteerde grijsvleugel gen kan beschikken, in hoge mate overeenkomen en vaak zelf door de kenners maar moeilijk te onderscheiden zijn, is er voor gekozen om bij het keuren te spreken over een EF (uiterlijk) en een DF (uiterlijk). Op de keurbrief wordt bij de grijsvleugelkleurslagen niet vermeld dat het een man of een pop is.

Kleurslag:	EF grijsvleugel groen:	EF grijsvleugel D groen:	EF grijsvleugel DD groen:
Kleur:			
Kop:	Helder groen	Helder donker groen.	Helder olijfgroen.
Voorhoofden schedel:	Helder groen.	Helder donkergroen.	Helder olijfgroen
Wangen en keel:	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.
Borst, buik en flanken:	Helder groen met gele waas	Helder donkergroen.	Helder olijfgroen.
Mantel, rugdek en stuit:	Helder groen.	Helder donkergroen.	Helder olijfgroen.
Vleugels:	Helder groen.	Helder donkergroen.	Helder olijfgroen.
Staart:	Helder groen.	Helder donkergroen.	Helder olijfgroen.
Poten:	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels:	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Snavel:	Hoornkleurig iets grijs overgoten met donkere met donkere snavelpunt	Hoornkleurig iets grijs overgoten met donkere snavelpunt	Hoornkleurig iets grijs overgoten, met donkere snavelpunt
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Tekening			
Achterschedel en nek:	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.
Mantel en Rugdek:	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.
Stuit:	Fijne zwartgrijze bestreping.	Fijne zwartgrijze bestreping.	Fijne zwartgrijze bestreping.
Flanken:	Regelmatige verticale zwartgrijze bestreping.	Regelmatige verticale zwartgrijze bestreping.	Regelmatige verticale zwartgrijze bestreping.
Broek:	Regelmatige ruitvormige zwartgrijze stippen.	Regelmatige ruitvormige zwartgrijze stippen.	Regelmatige ruitvormige zwartgrijze stippen.
Vleugelbocht:	Zwartgrijze omzoomde veertjes.	Zwartgrijze omzoomde veertjes.	Zwartgrijze omzoomde veertjes.
Vleugelbanden:	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Bovenstaart:	Middelste pennen bij de man zwartgrijs, bij de pop alleen	Middelste pennen bij de man zwartgrijs, bij de pop alleen	Middelste pennen bij de man zwartgrijs, bij de pop alleen
Onderstaart:	Zwartgrijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner	Zwartgrijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner	Zwartgrijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN EF GRIJSVLEUGEL GROEN SERIE:

EF grijsvleugel groen:	<p>Algemeen: De conditie moet streng worden beoordeeld. De bevedering moet strak worden gedragen en dient compleet te zijn. Losse en beschadigde bevedering is fout. Het voorgaande houdt in, dat een Catharinaparkiet, die geen strakke volle bevedering heeft, ook geen regelmatige complete tekening kan hebben. Anders gezegd zonder prima conditie kan een Catharinaparkiet voor tekening geen maximale waardering krijgen. De werking van de mutatie is variabel en natuurlijk is ook het oorspronkelijke melaninebezet van invloed. Erg donker gekleurde exemplaren zijn soms alleen herkenbaar aan het lichte hart van de vleugelpennen.</p> <p>Kleur: De grijsvleugel mutatie zorgt ervoor dat het eumelanine gedeeltelijk is gereduceerd. De heldere groene kleur moet helder zijn zonder bruine waas. De keel, borst en het onderlijf dienen zo egaal mogelijk van kleur te zijn, enige soepelheid is hier geboden. Het tonen van tekening is hier niet gewenst en dient bestraft te worden in de rubriek kleurregelmaat en kleurdiepte. De nagels behoren donkergrijs te zijn. Bonte nagels dienen te worden bestraft. Eénkleurige nagels, die iets lichter zijn, kunnen we afdoen met een opmerking dat er gestreefd moet worden naar éénkleurige donkere nagels.</p> <p>Tekening: De tekening bij de EF is zwartgrijs. Doordat de rand van de veer in verhouding donker van kleur blijft, ontstaat het zoomeffect. De opleking in de kern van de tekening behoort zo'n 50% te zijn. Hierdoor wordt de binnenkant van de veer donkergrijs, wat een soort druppel effect veroorzaakt. De schouderplek mag zeker niet uitvloeien in de ondulatietekening en dient zo egaal mogelijk van kleur te zijn. De vleugel- en flanktekening dienen scherp en regelmatig van vorm zijn.</p>
EF grijsvleugel D groen	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de helder donkergroene kleur, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de lichtgroene.</p>
EF grijsvleugel DD groen	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de helder olijfgroene kleur, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de lichtgroene.</p>

[Terug naar index](#)

EF GRIJSVLEUGEL TURQUOISE SERIE:

Kleurslag:	EF grijsvleugel turquoise	EF grijsvleugel D turquoise	EF grijsvleugel DD turquoise
Kleur:			
Kop:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas.	Helder donkergrijsblauw met gele waas.
Voorhoofden schedel:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas.	Helder donkergrijsblauw met gele waas..
Wangen en keel:	Een nuance lichter.	Een nuance lichter	Een nuance lichter.
Borst, buik en flanken:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas	Helder donkergrijsblauw met gele waas.
Mantel, rugdek en stuit:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas	Helder donkergrijsblauw met gele waas.
Vleugels:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas	Helder donkergrijsblauw met gele e waas.
Staart:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas	Helder donkergrijsblauw met gele waas.
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Snavel:	Hoornkleurig iets grijs overgoten met donker snavelpunt.	Hoornkleurig iets grijs overgoten, met donkere snavelpunt.	Hoornkleurig iets grijs overgoten, met donkere snavelpunt.
Ogen	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Tekening			
Achterschedel en nek:	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.
Mantel en Rugdek:	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.
Stuit:	Fijne zwartgrijze bestreping.	Fijne zwartgrijze bestreping.	Fijne zwartgrijze bestreping.
Flanken:	Regelmatige verticale zwartgrijze bestreping.	Regelmatige verticale zwartgrijze bestreping.	Regelmatige verticale zwartgrijze bestreping.
Broek:	Regelmatige ruitvormige zwartgrijze stippen.	Regelmatige ruitvormige zwartgrijze stippen.	Regelmatige ruitvormige zwartgrijze stippen.
Vleugelbocht:	Zwartgrijze omzoomde veertjes.	Zwartgrijze omzoomde veertjes.	Zwartgrijze omzoomde veertjes.
Vleugelbanden:	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Bovenstaart:	Middelste pennen bij de man zwartgrijs, bij de pop alleen de punt.	Middelste pennen bij de man zwartgrijs, bij de pop alleen de punt.	Middelste pennen bij de man zwartgrijs, bij de pop alleen de punt.
Onderstaart:	Zwartgrijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner	Zwartgrijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner	Zwartgrijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN EF GRIJSVLEUGEL TURQUOISE SERIE:

EF grijsvleugel turquoise:	<p>Algemeen: De conditie moet streng worden beoordeeld. De bevedering moet strak worden gedragen en dient compleet te zijn. Losse en beschadigde bevedering is fout. Het voorgaande houdt in, dat een Catharinaparkiet die geen strakke volle bevedering heeft, ook geen regelmatige complete tekening kan hebben. Anders gezegd zonder prima conditie kan een Catharinaparkiet voor tekening geen maximale waardering krijgen.</p> <p>Kleur: De grijsvleugel mutatie zorgt ervoor dat het eumelanine gedeeltelijk is gereduceerd. De turquoise mutatie zorgt ervoor dat het psittacine is gereduceerd en hierdoor ontstaat een helder zeegroene vogel, die zo egaal mogelijk van kleur dient te zijn. De zeegroene kleur moet zonder enige aanslag van een bruine waas zijn. Er dient dus nog wel een duidelijke gele waas aanwezig te zijn. Ook een te zware blauwe waas is fout en deze dient bestraft te worden, al naar gelang de ernst van de fout. Dit verschijnsel toont zich vooral in de wangen en op de schedel. We dienen er rekening mee te houden dat poppen van nature een wat blauwachtige kop hebben, vooral op de schedel.</p> <p>De kleuregaliteit moet streng beoordeeld worden. De nagels behoren donkergrijs tot zwart te zijn. Bonte nagels dienen te worden bestraft. Eënkleurige nagels, die iets lichter zijn, kunnen we afdoen met een opmerking dat er gestreefd moet worden naar eënkleurige donkere nagels.</p> <p>Tekening: De tekening bij de EF is zwartgrijs, doordat de rand van de veer bijna de volledige zwarte kleur behoudt, ontstaat het zoomeffect. De opleking in de kern van de tekening is in de beste gevallen veertig à vijftig procent. Daardoor wordt de binnenkant van de veer donkergrijs, wat een soort druppel effect veroorzaakt. Let op dat de schouder vlek niet uitvloeit in de ondulatietekening en dat de vleugel- en flanktekening scherp en regelmatig is.</p>
EF grijsvleugel D turquoise	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de helder donkerblauw met gele waas kleur, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de turquoise.</p>
EF grijsvleugel DD turquoise	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de helder donkergrijsblauw met gele waas kleur, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de turquoise.</p>
DF grijsvleugel turquoise:	<p>Algemeen: De aanwezigheid van een dubbele grijsvleugelfactor, veroorzaakt een sterke eumelanine reductie van zo'n 80%. De werking van de mutatie is variabel en natuurlijk is ook het oorspronkelijke melanine bezit hier van invloed. Met name de regelmaat en de vorm van de vleugel tekening zijn bij deze kleurslag een aandachtspunt.</p> <p>Kleur: De grijsvleugel mutatie zorgt ervoor dat het eumelanine gedeeltelijk is gereduceerd. De turquoise mutatie zorgt ervoor dat het psittacine is gereduceerd en hierdoor ontstaat een helder donkergrijsblauw met gele waas, die zo egaal mogelijk van kleur dient te zijn. De zeegroene kleur moet zonder enige aanslag van bruine waas zijn. Er dient dus nog wel een duidelijke gele waas aanwezig te zijn. Ook een te zware blauwe waas is fout en deze dient bestraft te worden, al naar gelang de ernst van de fout. Dit verschijnsel toont zich vooral in de wangen en op de schedel. We dienen er rekening mee te houden dat poppen van nature een wat blauwachtige kop hebben, vooral op de schedel.</p> <p>De nagels behoren donkergrijs tot zwart te zijn. Bonte nagels dienen te worden bestraft. Eén kleurige nagels, die iets lichter zijn, kunnen we afdoen met een opmerking dat er gestreefd moet worden naar één kleurige donkere nagels.</p> <p>Tekening: Bij de DF is de tekening licht beige grijs geworden en hierdoor minder contrastrijk t.a.v. de ondergrondkleur. Let op dat deze tekening niet volledig wordt gereduceerd, zodat de tekening te ver vervaagd en gaat uitvloeien in elkaar, zodat je een rommelig indruk krijgt van de vleugel tekening.</p>

[Terug naar index](#)

EF GRIJSVLEUGEL INO EN EF GRIJSVLEUGEL INO TURQUOISE

Kleurslag:	EF grijsvleugel SL ino	EF grijsvleugel SL ino turquoise
Kleur:		
Kop:	Helder geel met een beige waas.	Zacht geel met een beige waas.
Voorhoofden schedel:	Helder geel met een beige waas.	Zacht geel met een beige waas.
Wangen en keel:	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.
Borst, buik en flanken:	Helder geel met een beige waas.	Zacht geel met een beige waas.
Mantel, rugdek en stuit:	Helder geel met een beige waas.	Zacht geel met een beige waas.
Vleugels:	Helder geel met een beige waas.	Zacht geel met een beige waas.
Staart:	Helder geel met een beige waas.	Zacht geel met een beige waas.
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen	Rood.	Rood.
Tekening		
Achterschedel en nek:	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.	Fijne zeer vage regelmatige licht beige grijze omzoming.
Mantel en Rugdek:	Fijne regelmatige zwartgrijze omzoming.	Fijne zeer vage regelmatige licht beige grijze omzoming.
Stuit:	Fijne zwartgrijze bestreping.	Fijne zeer vage licht beige grijze bespreking.
Flanken:	Regelmatige verticale zwartgrijze bespreking.	Zeer vage regelmatige verticale licht beige grijze bestreping.
Broek:	Regelmatige ruitvormige zwartgrijze stippen.	Zeer vage regelmatige ruitvormige licht beige grijze stippen.
Vleugelbocht:	Zwartgrijze omzoomde veertjes.	Licht beige grijze omzoomde veertjes.
Vleugelbanden:	Zwartgrijs.	Licht beige grijs.
Bovenstaart:	Middelste pennen bij de man zwartgrijs, bij de pop alleen de punt.	Middelste pennen bij de man licht beige grijs, bij de pop alleen de punt.
Onderstaart:	Zwartgrijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner	Zwartgrijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN EF GRIJSVLEUGEL INO SERIE:

<p>EF grijsvleugel sl ino:</p>	<p>Algemeen: In de praktijk is gebleken dat de combinatie van de inofactor en de grijsvleugelmutatie gele vogels geeft, die een bepaalde hoeveelheid restpigment hebben, waardoor de tekeningsonderdelen nog duidelijk waarneembaar zijn. Een kleurslag, welke zich nog duidelijk in de ontwikkelingsfase bevindt. Zie ook KTA EF grijsvleugel groen.</p> <p>Kleur: Het ideaalbeeld vraagt een helder gele lichaamskleur met beige waas. We zullen bij deze combinatie echter nagenoeg altijd een groene waas waarnemen. Mits egaal en niet overheersend, dient dit soepel beoordeeld te worden.</p> <p>Tekening: De omschreven zwartgrijze tekening zal bij de gewenste lichaamskleur zeer lastig te realiseren zijn. Enige soepelheid is hier dus op zijn plaats. Een grijze tot donkergrijze tekening is gezien de ontwikkelingsfase van deze kleurslag al goed te noemen. Zie ook KTA EF grijsvleugel groen.</p>
<p>EF grijsvleugel sl ino turquoise:</p>	<p>Zie EF grijsvleugel SL ino, echter met dien verstande dat de lichaamskleur zacht geel van kleur is met beige waas ipv helder geel.</p>

[Terug naar index](#)

DF GRIJSVLEUGEL GROEN SERIE:

Kleurslag:	DF grijsvleugel groen:	DF grijsvleugel D groen:	DF grijsvleugel DD groen:
Kleur:			
Kop:	Helder geelgroen.	Helder donker geelgroen.	Helder olijf geelgroen.
Voorhoofden schedel:	Helder geelgroen.	Helder donker geelgroen.	Helder olijf geelgroen.
Wangen en keel:	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.
Borst, buik en flanken:	Helder geelgroen.	Helder donker geelgroen.	Helder olijf geelgroen.
Mantel, rugdek en stuit:	Helder groen.	Helder donker geelgroen.	Helder olijf geelgroen
Vleugels:	Helder groen.	Helder donker geelgroen.	Helder olijf geelgroen.
Staart:	Helder groen.	Helder donker geelgroen..	Helder olijf geelgroen
Poten:	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels:	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Snavel:	Hoornkleurig iets grijs overgoten met donkere met donkere snavelpunt	Hoornkleurig iets grijs overgoten met donkere snavelpunt	Hoornkleurig iets grijs overgoten, met donkere snavelpunt
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Tekening			
Achterschedel en nek:	Fijne regelmatige beige grijze omzoming.	Fijne regelmatige beige grijze omzoming.	Fijne regelmatige beige grijze omzoming.
Mantel en Rugdek:	Fijne regelmatige beige grijze omzoming.	Fijne regelmatige beige grijze omzoming.	Fijne regelmatige beige grijze omzoming.
Stuit:	Fijne licht beige grijze bestreping.	Fijne licht beige grijze bestreping.	Fijne licht beige grijze bestreping.
Flanken:	Regelmatige verticale beige grijze bestreping.	Regelmatige verticale beige grijze bestreping.	Regelmatige verticale beige grijze bestreping.
Broek:	Regelmatige ruitvormige zwartgrijze stippen.	Regelmatige ruitvormige zwartgrijze stippen.	Regelmatige ruitvormige zwartgrijze stippen.
Vleugelbocht:	Licht beige grijze omzoomde veertjes.	Licht beige grijze omzoomde veertjes.	Licht beige grijze omzoomde veertjes.
Vleugelbanden:	Licht beige grijs	Licht beige grijs	Licht beige grijs
Bovenstaart:	Middelste pennen bij de man licht beige, bij de pop alleen de punt	Middelste pennen bij de man licht beige, bij de pop alleen de punt	Middelste pennen bij de man licht beige, bij de pop alleen de punt
Onderstaart:	Licht beige grijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner	Licht beige grijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner	Licht beige grijze ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN DF GRIJSVLEUGEL GROEN SERIE:

<p>DF grijsvleugel groen:</p>	<p>Algemeen: De aanwezigheid van een dubbele grijsvleugelfactor, veroorzaakt een sterke eumelanine reductie van zo'n 80%. De werking van de mutatie is variabel en natuurlijk is ook het oorspronkelijke melaninebezit hier van invloed. Met name de regelmaat en de vorm van de vleugeltekening zijn bij deze kleurslag een aandachtspunt.</p> <p>Kleur: De algemene basiskleur is bij deze vogel helder geel groen. Een juiste kleurdiepte is hier van belang. Deze mag niet te licht worden, zodat de kleur overwegend geel is, maar zeker ook niet te donker, zodat deze in de richting van de EF grijsvleugel gaat. Een blauwe waas op de kop zal hier nauwelijks waarneembaar zijn, maar in voorkomende gevallen dient dit te worden bestraft in de rubriek kleurdiepte en regelmaat. Zie ook KTA EF grijsvleugel groen.</p> <p>Tekening: Bij de deze kleurslag is de tekening licht beige grijs geworden en hierdoor minder contrastrijk t.a.v. de ondergrondkleur. Alle tekeningonderdelen dienen echter duidelijk waarneembaar te zijn. Gezien de reductie, welke in het veerhart sterker is dan aan de randen van de veren, zal de vleugeltekening moeilijk strak te krijgen zijn. Enige soepelheid is hier geboden. De tekening dient wel regelmatig te zijn.</p>
<p>DF grijsvleugel D groen</p>	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de helder donker geel groene kleur, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de lichtgroene.</p>
<p>DF grijsvleugel DD groen</p>	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de helder olijf geel groene kleur, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de lichtgroene.</p>

[Terug naar index](#)

DF GRIJSVLEUGEL TURQUOISE SERIE:

Kleurslag:	DF grijsvleugel turquoise	DF grijsvleugel D turquoise	DF grijsvleugel DD turquoise
Kleur:			
Kop:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas.	Helder donkergrijsblauw met gele waas.
Voorhoofden schedel:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas.	Helder donkergrijsblauw met gele waas.
Wangen en keel:	Een nuance lichter.		
Borst, buik en flanken:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas.	Helder donkergrijsblauw met gele waas.
Mantel, rugdek en stuit:	Helder blauw met gele ne waas..	Helder donkerblauw met gele waas.	Helder donkergrijsblauw met gele waas.
Vleugels:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas.	Helder donkergrijsblauw met gele waas.
Staart:	Helder blauw met gele waas.	Helder donkerblauw met gele waas.	Helder donkergrijsblauw met gele waas.
Poten:	Vleeskleurig.		
Nagels:	Zwartgrijs.		
Snavel:	Hoornkleurig iets grijs overgoten met donker snavelpunt.		
Ogen	Donkerbruin.		
Tekening			
Achterschedel en nek:	Fijne regelmatige licht beige grijs omzoming.		
Mantel en Rugdek:	Fijne regelmatige licht beige grijs omzoming.		
Stuit:	Fijne licht beige grijs bestreping.		
Flanken:	Regelmatige verticale licht beige grijs bestreping.		
Broek:	Regelmatige ruitvormige licht beige grijs stippen.		
Vleugelbocht:	Licht beige grijs omzoomde veertjes.		
Vleugelbanden:	Licht beige grijs		
Bovenstaart:	Middelste pennen bij de man licht beige grijs , bij de pop alleen de punt.		
Onderstaart:	Licht beige grijs ruitvormige stippen, naar punt staart worden de stippen kleiner		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN DF GRIJSVLEUGEL TURQUOISE SERIE:

<p>DF grijsvleugel turquoise:</p>	<p>Algemeen: De aanwezigheid van een dubbele grijsvleugelfactor, veroorzaakt een sterke eumelanine reductie van zo'n 80%. De werking van de mutatie is variabel en natuurlijk is ook het oorspronkelijke melaninebezit hier van invloed. Met name de regelmaat en de vorm van de vleugeltekening zijn bij deze kleurslag een aandachtspunt.</p> <p>Kleur: De grijsvleugel mutatie zorgt ervoor dat het eumelanine gedeeltelijk is gereduceerd. De turquoisemutatie zorgt ervoor dat het psittacine is gereduceerd en hierdoor ontstaat een helder zeegroene vogel met gele waas, die zo egaal mogelijk van kleur dient te zijn. De zeegroene kleur moet zonder enige aanslag van bruine waas zijn. Er dient dus nog wel een duidelijke gele waas aanwezig te zijn. Ook een te zware blauwe waas is fout en deze dient bestraft te worden, al naar gelang de ernst van de fout. Dit verschijnsel toont zich vooral in de wangen en op de schedel. We dienen er rekening mee te houden dat poppen van nature een wat blauwachtige kop hebben, vooral op de schedel. De nagels behoren donkergrijs tot zwart te zijn. Bonte nagels dienen te worden bestraft. Eén kleurige nagels, die iets lichter zijn, kunnen we afdoen met een opmerking dat er gestreefd moet worden naar één kleurige donkere nagels.</p> <p>Tekening: Bij de DF is de tekening licht beige grijs geworden en hierdoor minder contrastrijk t.a.v. de ondergrondkleur. Let op dat deze tekening niet volledig wordt gereduceerd, zodat de tekening te ver vervaagd en gaat uitvloeien in elkaar, zodat je een rommelig indruk krijgt van de vleugeltekening.</p>
<p>DF grijsvleugel D turquoise</p>	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de helder donkerblauw met gele waas welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de turquoise.</p>
<p>DF grijsvleugel DD turquoise</p>	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de helder donkergrijsblauw met gele waas, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de turquoise.</p>

[Terug naar index](#)

MISTY GROEN – MISTY TURQUOISE:

Kleurslag:	Misty groen:	Misty turquoise:
Kleur:		
Kop:	Bleek groen.	Bleek blauw met gele waas
Voorhoofd en schedel:	Bleek groen.	Bleek blauw met gele waas
Wangen en keel:	Een nuance lichter.	Een nuance lichter
Borst, buik en flanken:	Bleek groen.	Bleek blauw met gele waas
Mantel, rugdek en stuit:	Bleek groen.	Bleek blauw met gele waas
Vleugels:	Bleek groen.	Bleek blauw met gele waas.
Staart:	Bleek groen.	Bleek blauw met gele waas.
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.
Snavel:	Hoorn-kleurig iets grijs overgoten met donkere snavel punt.	Hoorn-kleurig iets grijs overgoten met donkere snavel punt.
Ogen:	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Tekening		
Achterschedel en nek:	Fijne regelmatige bleek zwarte omzoming.	Fijne regelmatige bleekzwarte omzoming.
Mantel en rugdek:	Fijne regelmatige bleekzwarte omzoming.	Fijne regelmatige bleekzwarte omzoming.
Stuit:	Fijne bleekzwarte bestreping	Fijne bleekzwarte bestreping.
Flanken:	Regelmatige verticale bleekzwarte bestreping.	Regelmatige verticale bleekzwarte bestreping.
Broek:	Regelmatige ruitvormige bleekzwarte stippen.	Regelmatige ruitvormige bleekzwarte stippen.
Vleugelbocht:	Bleekzwart omzoomde veertjes.	Bleekzwart omzoomde veertjes.
Vleugelbanden:	Bleekzwart.	Bleekzwart.
Bovenstaart:	Middelste pennen bij de man bleekzwart, bij de pop alleen de punt.	Middelste pennen bij de man bleekzwart, bij de pop alleen de punt.
Onderstaart:	Bleekzwarte ruitvormige stippen naar punt staart worden de stippen kleiner.	Bleekzwarte ruitvormige stippen naar punt staart worden de stippen kleiner.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN MISTY en MISTY TURQUOISE:

<p>Misty groen:</p>	<p>Algemeen: Gezien de incomplete dominante verervingswijze, zijn er zowel enkelfactorige als dubbelfactorige misty's. Enkelfactorige vogels zijn nagenoeg niet van groene vogels te onderscheiden. Als tentoonstellingsvogels worden enkel de vogels met een dubbele mistyfactor en zonder donkerfactoren gevraagd omdat de misty-factor duidelijk herkenbaar moet zijn.</p> <p>De conditie moet streng worden beoordeeld. De bevedering moet strak worden gedragen en dient compleet te zijn. Losse en beschadigde bevedering is fout. Het voorgaande houdt in, dat een Catharinaparkiet die geen strakke volle bevedering heeft, ook geen regelmatige complete tekening kan hebben. Anders gezegd zonder prima conditie kan een Catharinaparkiet voor tekening geen maximale waardering krijgen.</p> <p>Gezien de incomplete dominante verervingswijze, zijn er zowel enkelfactorige als dubbelfactorige misty's. Enkelfactorige vogels zijn nagenoeg niet van groene vogels te onderscheiden en zullen in de praktijk beoordeeld worden als groenen en bestraft worden op de slechte lichaamskleur.</p> <p>Kleur: Het is van belang dat de algemene lichaamskleur de gewenste bleekgroene kleur toont. In de praktijk blijken enkel dubbelfactorige misty's aan dit ideaalbeeld te kunnen voldoen. Vogels met een duidelijk te donkere basiskleur dienen te worden bestraft bij kleurdiepte.</p> <p>Tekening: Regelmatig zien we bij deze kleurslag dat de tekeningsonderdelen erg fijn van vorm is, zodat deze niet in proportie is en rommelig toont. Dit dient te worden bestraft in de rubriek tekening. Selectief dient dit onderdeel te worden verbeterd. De zwarte tekeningsonderdelen dienen ook duidelijk in kleur gereduceerd te zijn en is bleekzwart van kleur. Zie ook KTA Groen.</p>
<p>Misty turquoise:</p>	<p>Gezien de incomplete dominante verervingswijze, zijn er zowel enkelfactorige als dubbelfactorige misty's. Enkelfactorige vogels zijn nagenoeg niet van turquoise vogels te onderscheiden. Als tentoonstellingsvogels worden enkel de vogels met een dubbele misty factor en zonder donkerfactoren gevraagd omdat de misty-factor duidelijk herkenbaar moet zijn.</p> <p>Het is van belang dat de algemene lichaamskleur de gewenste bleek blauwe met gele waas kleur toont en de tekening bleekzwart is. In de praktijk blijken enkel dubbelfactorige misty's aan dit ideaalbeeld te kunnen voldoen. Vogels met een duidelijk te donkere basiskleur dienen te worden bestraft bij kleurdiepte. Verder gelden dezelfde eisen als bij de misty groene.</p>

[Terug naar index](#)

BLAUWSERIE:

Kleurslag:	*Blauw*:	D *blauw*:	DD *blauw*:	Violet *blauw*:
Kleur:	Man/pop:	Man/pop:	Man/pop:	Man/pop:
Kop:	Helder blauw.	Helder donkerblauw.	Helder donkergrijsblauw..	Helder violetblauw.
Voorhoofd en schedel:	Helder blauw.	Helder donkerblauw.	Helder donkergrijsblauw...	Helder violetblauw
Wangen en keel:	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.	Een nuance lichter.
Borst, buik en flanken:	Helder blauw.	Helder donkerblauw.	Helder donkerblauw.	Helder violetblauw
Mantel/rugdek en stuit:	Helder blauw.	Helder donkerblauw.	Donkerblauw.	Helder violetblauw.
Vleugels:	Helder blauw.	Helder donkerblauw.	Donkerblauw..	Helder violetblauw
Staart:	Helder blauw.	Helder donkerblauw.	Donkerblauw..	Helder violetblauw
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Snavel:	Hoornkleurig iets grijs overgoten ,met donker snavelpunt.	Hoornkleurig iets grijs overgoten ,met donkere snavelpunt.	Hoornkleurig iets grijs overgoten,met donkere snavelpunt.	Hoornkleurig iets grijs overgoten, met donkere snavelpunt.
Ogen:	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Tekening:				
Achterschedel en nek:	Fijne regelmatige zwarte Omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.
Mantel/rugdek:	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.	Fijne regelmatige zwarte omzoming.
Stuit:	Fijne zwarte bestreping.	Fijne zwarte bestreping.	Fijne zwarte bestreping.	Fijne zwarte bestreping.
Flanken:	Regelmatige verticale zwarte bestreping.	Regelmatige verticale zwarte bestreping.	Regelmatige verticale zwarte bestreping.	Regelmatige verticale zwarte bestreping.
Broek:	Regelmatige ruitvormige zwarte stippen.	Regelmatige ruitvormige zwarte stippen.	Regelmatige ruitvormige zwarte stippen.	Regelmatige ruitvormige zwarte stippen.
Vleugelbocht:	Zwart.	Zwart.	Zwart.	Zwart.
Vleugelbanden:	Zwart.	Zwart.	Zwart.	Zwart.
Bovenstaart:	Middelste pennen bij de man zwart, bij de pop alleen de punt.	Middelste pennen bij de man zwart, bij de pop alleen de punt.	Middelste pennen bij de man zwart, bij de pop alleen de punt.	Middelste pennen bij de man zwart, bij de pop alleen de punt.
Onderstaart:	Zwarte ruitvormige stippen naar punt staart worden de stippen kleiner.	Zwarte ruitvormige stippen naar punt staart worden de stippen kleiner.	Zwarte ruitvormige stippen naar punt staart worden de stippen kleiner.	Zwarte ruitvormige stippen naar punt staart worden de stippen kleiner.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BLAUWSERIE:

<p>*Blauw*:</p>	<p>Algemeen: Bij de Catharinaparkiet is genetisch nog geen blauwe is ontstaan, maar betreffende het fenotype wordt de blauwe door selectie al zeer dicht benadert, waardoor er is afgesproken met alle organisaties dat we de naamgeving blauw tussen asterisken gaan plaatsen, dus als volgt *blauw*. De conditie moet streng worden beoordeeld. De bevedering moet strak worden gedragen en dient compleet te zijn. Losse en beschadigde bevedering is fout.</p> <p>Kleur: De kleuregaliteit moet streng beoordeeld worden. Zwarte of bruine vlekjes of streepjes zijn fout. De nagels behoren donkergrijs tot zwart te zijn. Bonte nagels dienen te worden bestraft. Eén kleurige nagels, die iets lichter zijn, kunnen we afdoen met een opmerking dat er gestreefd moet worden naar één kleurige donkere nagels.</p> <p>Tekening: Vooraf dient gelet te worden op de scherpheid en de regelmatigheid van de vleugel- en de flanktekening.</p>
<p>D *blauw*:</p>	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de donkerblauwe kleur, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de lichtblauwe.</p>
<p>DD *blauw*:</p>	<p>Door een mutatie van de baardstructuur is de baarddiameter kleiner geworden en heeft deze een minder diepe bewolkte zone, hierdoor krijgt men de mauve kleur, welke moeilijker egaal zijn. Enige soepelheid is hier geboden. Verder gelden dezelfde eisen als bij de lichtblauwe.</p>
<p>SL ino *blauw* (*Albino*)</p>	<p>Algemeen: Zie *blauw*. Omdat een SL ino blauwe (albino) geen tekening bezit wordt deze gekeurd in schaal 2.</p> <p>Kleur: De kleur van een SL ino blauwe (albino) mutatiecombinatie dient smetteloos wit te zijn en moet streng beoordeeld worden.</p>
<p>Violet *blauw* (*Violet*)</p>	<p>Algemeen: Zie *blauw*.</p> <p>Kleur: De kleuregaliteit moet streng beoordeeld worden. De kleur komt het best tot uiting met de dubbele violefactor. Zwarte of bruine vlekjes of streepjes zijn fout. De nagels behoren donkergrijs tot zwart te zijn. Bonte nagels dienen te worden bestraft. Eén kleurige nagels, die iets lichter zijn, kunnen we afdoen met een opmerking dat er gestreefd moet worden naar één kleurige donkere nagels.</p> <p>Tekening: Vooraf dient gelet te worden op de scherpheid en de regelmatigheid van de vleugel- en de flanktekening.</p>

[Terug naar index](#)